

การใช้นิทานท้องถิ่นสองภาษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*

THE USE OF BILINGUAL FOLKTALES TO ENHANCE ENGLISH VOCABULARY KNOWLEDGE OF PRIMARY 3 STUDENTS

เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง

Kriangsak Thanakong

มหาวิทยาลัยพะเยา

University of Phayao, Thailand

E-mail: kriangsak.th.up@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างบทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษาที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 และ 2) เปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองแรดวิทยา จำนวน 12 คน ในปีการศึกษา 2563 ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และบทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษา จำนวน 4 บทเรียน แต่ละบทเรียนประกอบด้วย 1) นิทานท้องถิ่นสองภาษาพร้อมรูปภาพประกอบ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากวรรณกรรมท้องถิ่นที่เล่าขานโดยปราชญ์ชุมชน 2) คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 10 คำ นำเสนอพร้อมรูปภาพที่เกี่ยวข้อง และ 3) แบบฝึกหัดคำศัพท์ โดยคำศัพท์คัดเลือกมาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษา ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บทเรียนถูกใช้ผ่านกิจกรรมการเล่านิทาน 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อนฟังและอ่าน กิจกรรมขณะฟังและอ่าน และกิจกรรมหลังฟังและอ่าน บทเรียนที่ใช้เกณฑ์ E1/E2 ที่ 70/70 นี้ ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและความเหมาะสม ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไปในทุกด้าน ด้านแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 และผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนนิทานสองภาษามีประสิทธิภาพ อยู่ที่ 84.67/79.58 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ 2) ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

* Received April 24, 2022; Revised September 17, 2022; Accepted December 27, 2022

ของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้บทเรียนนิทานสองภาษา โดยก่อนการใช้บทเรียนนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์เฉลี่ย 12.50 (S.D. = 4.01) และหลังการใช้บทเรียนนักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์เฉลี่ย 15.92 (S.D. = 2.68)

คำสำคัญ: นิทานท้องถิ่น, ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, การสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop bilingual folktales lessons to meet the efficiency criterion of 70/70, and 2) study students' vocabulary knowledge achievement before and after using the lessons. A sample of 12 primary 3 students at Nong Rad Wittaya School in academic year 2020 was obtained by using purposive sampling. The instruments consisted of a pre-test, a post-test, and 4 bilingual folktale-based lessons. Each lesson included 1) an illustrated bilingual folktale, based on the local literature orally narrated by community scholars, 2) 10 words in the vocabulary part presented with their related pictures, and 3) vocabulary exercises. The words were selected using basic English vocabulary for primary school students according to the English Language Institute, Office of the Basic Education Commission. The lessons were employed through three stages of storytelling activities including pre listening and reading, while listening and reading, and post listening and reading. These lessons, with the efficiency criterion of 70/70, were also validated by experts for their content accuracy and suitability which were found at moderate levels. The pre- and the post-tests had the IOC ranged from 0.67 and 1.00. Mean and standard deviation were used to analyze the data on students' vocabulary knowledge before and after the lessons. The findings showed that 1) the bilingual folktales lessons had the efficiency level of 84.67/79.58 which exceeded the criteria, and 2) the students' English vocabulary knowledge increased after implementing the bilingual folktale-based lessons. Before using the lessons, the pre-test mean score of students' vocabulary knowledge was 12.50 (S.D. = 4.01) and their post-test mean score was 15.92 (S.D. = 2.68).

Keywords: Folktales, English Vocabulary Knowledge, English Teaching

บทนำ

ในปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากการใช้ทั่วโลก ภาษาอังกฤษนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูล ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมอยู่เสมอ อันก่อให้เกิดการสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มคน หรือประเทศต่าง ๆ ได้ เช่น กลุ่มประเทศอาเซียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ เป็นต้น นอกจากนั้นแล้ว ปัจจุบันเห็นได้ชัดเจนว่าทั่วโลกตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและสร้างกรอบมาตรฐานต่าง ๆ ขึ้น เช่น กรอบมาตรฐานการวัดระดับความสามารถทางด้านภาษาที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล หรือ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่ใช้ในกลุ่มประเทศยุโรปและอีกหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยด้วย อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการยังได้สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว การศึกษาไทยพยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์ และทักษะต่าง ๆ อาทิ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรพัฒนา เนื่องจากคำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานในการสื่อสาร และช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ได้ ผู้ที่เรียนรู้ภาษาได้ดีจะต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ในวงกว้าง มากพอต่อการสื่อความหมาย และยิ่งจำคำศัพท์ได้มากก็ยิ่งทำให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พรรณนที โชติพงศ์, 2552); (จินตนา ฉัตรบุราณันธ์ และคณะ, 2556) ; (ปวีณา บุตรวงศ์, 2558)

หนึ่งในเนื้อหาที่ช่วยพัฒนาคำศัพท์ของผู้เรียนได้ คือการใช้วรรณกรรมประเภทนิทาน เนื่องจากเป็นสิ่งที่นักเรียนชื่นชอบ การใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเกิดความสนใจกับตัวบทซึ่งช่วยให้นักเรียนผ่อนคลาย รู้สึกสนุกสนานกับการเรียน อีกทั้งนิทานยังสอดแทรกคติสอนใจ และเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดีสำหรับการเรียนรู้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยที่พบว่าผู้เรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกด้วย (ดลวรรณ พวงวิภาต, 2554) ; (ศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ, 2554) ; (เพ็ญภา คล้ายสิงโต และคณะ, 2560) ; (สุธาสินี ทีชะบุตร และ รินทร์ ชีพอารณีย์, 2561) นอกจากการใช้นิทานในการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านภาษา ผู้สอนสามารถบูรณาการเนื้อหาทางวิชาการและเนื้อหาหรือข้อมูลด้านวิถีชีวิตของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสังคมรอบตัวของนักเรียน ซึ่งเรื่องราวใกล้ตัวที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนเข้าใจและเห็นภาพได้ง่ายยิ่งขึ้น (เพ็ญภา คล้ายสิงโต และคณะ, 2560) ; (ผณิตรา ธีรานนท์ และคณะ, 2564) นอกจากนี้ (ดารินทร์ อินทับทิม, 2564) ได้สนับสนุนการใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนการสอน โดยกล่าวว่า ครูสามารถใช้นิทานภาพ หรือนิทานพื้นบ้านเป็นสื่อให้กับนักเรียน เนื่องจากเป็นสื่อที่ใช้ได้สะดวกและไม่ซับซ้อน

จากการศึกษาพบว่าในชุมชนตำบลหนองแรดยังไม่มีการรวบรวมวรรณกรรมท้องถิ่น และเผยแพร่ให้คนรุ่นหลังในชุมชน ปรากฏในชุมชนจึงเกรงว่าความรู้วรรณกรรมท้องถิ่นที่มีอยู่ในปัจจุบันอาจจะเลือนหายไป และจากการสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนหนองแรดวิทยา พบว่านักเรียนมีความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะความรู้ด้านคำศัพท์ การวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาการใช้วรรณกรรมท้องถิ่นในรูปแบบนิทาน เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในชุมชนดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนนิทานสองภาษาโดยมีพื้นฐานจากวรรณกรรมท้องถิ่นที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้บทเรียนนิทานสองภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ยังเป็นการวิจัยเชิงทดลอง รูปแบบ One Group Pretest–Posttest Design ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 คน ที่ใช้บทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษา จำนวน 12 ชั่วโมง โดยมีการวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน ขณะเรียนและหลังเรียนจากการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองแรดวิทยา อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดเชียงราย จำนวน 12 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง และคัดเลือกจากนักเรียนที่ผู้ปกครองยินดียิ่งให้เข้าร่วมโครงการ

เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนนิทานสองภาษา และ 2) แบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. บทเรียนนิทานสองภาษาที่มีเนื้อหาและพื้นฐานจากวรรณกรรมท้องถิ่น จำนวน 4 บทเรียน มีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักการสร้างบทเรียนนิทานสองภาษาที่มีพื้นฐานเนื้อหาจากนิทานท้องถิ่น
 - 1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลวรรณกรรมท้องถิ่นของชุมชน จากปราชญ์ชุมชน จำนวน 17 คน ประกอบด้วย ปราชญ์ชาวบ้าน 14 คน และปราชญ์พระสงฆ์ในพื้นที่อีก 3 รูป

1.3 คัดเลือกวรรณกรรมเฉพาะที่เป็นด้านนิทาน จำนวน 4 เรื่อง โดยได้รับการ
 ปรึกษาการคัดเลือกนิทานจากปราชญ์

1.4 เรียบเรียงรูปประโยคในนิทานใหม่

1.5 แปลนิทานท้องถิ่นทั้ง 4 เรื่องเป็นภาษาอังกฤษ

1.6 สร้างบทเรียนนิทานจำนวน 4 เรื่อง โดยแต่ละเรื่องประกอบด้วยเนื้อหา
 นิทานสองภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รูปภาพประกอบ การนำเสนอคำศัพท์พร้อม
 รูปภาพที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 คำศัพท์ และแบบฝึกหัดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรก
 คำศัพท์ในบทเรียนที่สร้างขึ้น โดยเรื่องที่ 1 The Bamboo Ghost ได้สอดแทรกคำศัพท์
 เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เรื่องที่ 2 Han Mhee and His Horse สอดแทรกคำศัพท์
 เกี่ยวกับสัตว์ เรื่องที่ 3 Han Mhee and His Magic สอดแทรกคำศัพท์เกี่ยวกับคุณศัพท์
 พื้นฐาน และเรื่องที่ 4 The King and the Deer สอดแทรกเรื่องอาหารและผลไม้ ในการ
 สอดแทรกคำศัพท์ในบทเรียนต้องไม่ส่งผลต่อโครงเรื่องเดิมนัก มีการนำเสนอคำศัพท์พร้อม
 รูปภาพประกอบ และคำศัพท์เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ควรทราบ
 โดยดูจาก “คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา” ของสถาบันภาษาอังกฤษ
 (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ,
 2559)

1.7 ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้
 ปรับประเด็นการประเมินสื่อนิทานโดยผู้เชี่ยวชาญตาม (ศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ, 2554) โดย
 มีการปรับประเด็นเรื่องสื่อมัลติมีเดียออก เนื่องจากบทเรียนนิทานที่สร้างขึ้นไม่ได้เป็นบทเรียน
 อิเล็กทรอนิกส์ แต่คง 1) ด้านเนื้อหา การดำเนินเรื่อง 2) ด้านตัวอักษรและการใช้สี และ 3)
 ด้านรูปภาพประกอบไว้

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การประเมินตามมาตราส่วน 5 ระดับ ดังนี้

ดีมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ 5
ดี	มีค่าคะแนนเท่ากับ 4
พอใช้	มีค่าคะแนนเท่ากับ 3
ควรปรับปรุง	มีค่าคะแนนเท่ากับ 2
ใช้ไม่ได้	มีค่าคะแนนเท่ากับ 1

ด้านการกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย อธิบายได้ดังนี้

ดีมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 – 5.00
ดี	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 4.49
พอใช้	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 3.49
ควรปรับปรุง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.50 – 2.49

ใช้ไม่ได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.49

1.8 นำบทเรียนนิทานไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดเกณฑ์คุณภาพสื่อ E1/E2 ไว้ที่ 70/70 และหา E1 จากการทำกิจกรรมแบบฝึกหัดคำศัพท์ในบทเรียนและค่า E2 จากการทำแบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียน

2. แบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนนิทาน สำหรับแบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้แบบวัดชุดเดียวกัน สลับข้อ ในการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีการสร้างและตรวจสอบดังนี้

2.1 ศึกษาความสอดคล้องของคำศัพท์ที่นำเสนอในบทเรียนนิทานและคำศัพท์พื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น ที่แนะนำโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 สร้างแบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยพิจารณาดังนี้

+1 แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา

0 ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา

-1 แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พบว่าทั้ง 20 ข้อสามารถนำไปใช้ได้ มีข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00

2.4 นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2. ติดต่อประสานงานกับโรงเรียนหนองแรดวิทยา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแรด กำนันและผู้ใหญ่บ้านในชุมชนหนองแรดเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปราชญ์ที่สามารถให้ความรู้ด้านวรรณกรรมท้องถิ่นได้ และคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในชุมชนหนองแรดที่ผู้ปกครองอนุญาตให้เข้าร่วม

3. นัดหมายปราชญ์ในชุมชนหนองแรดเพื่อบันทึกข้อมูลวรรณกรรมท้องถิ่น จำนวน 1 ครั้ง เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงต่อ 1 คน คนละไม่จำกัดจำนวนเรื่อง

4. คัดเลือกเนื้อหาจำนวน 4 เรื่อง โดยปรึกษากับปราชญ์เรื่องการคัดเลือกเนื้อหา

5. สร้างบทเรียนนิทานสองภาษาที่มีโครงเรื่องจากวรรณกรรม จำนวน 4 เรื่อง ประกอบด้วย 1) The Bamboo Ghost 2) Han Mhee and His Horse 3) Han Mhee and His Magic และ 4) The King and the Deer

6. นัดหมายนักเรียนเพื่อทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน 1 ครั้ง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

7. นัดหมายนักเรียนเพื่อเรียนผ่านบทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษา จำนวน 12 ครั้ง ละคร 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมการเล่านิทานมาจาก (Gomez, M. B., 2010) โดยนอกจากจะได้ฟังแล้ว นักเรียนยังได้อ่านเนื้อหาในบทเรียนด้วย ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนฟังและอ่าน ในขั้นนี้ ผู้วิจัยเกริ่นนำเสนอเนื้อเรื่องเบื้องต้นให้นักเรียนฟัง และซักถามเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง กระตุ้นให้นักเรียนเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของตนเองกับเนื้อหาเบื้องต้น นอกจากนี้ นักเรียนได้เรียนคำศัพท์ก่อนฟังและอ่านนิทานโดยใช้รูปภาพ บัตรคำ การแสดงท่าทาง และการใช้สิ่งของ (Gomez, M. B., 2010) ได้ให้ความคิดเห็นว่า ในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้สอนเตรียมความพร้อมนักเรียนก่อนการฟัง นักเรียนถูกกระตุ้นและพร้อมที่จะฟังเรื่องราว

ขั้นที่ 2 กิจกรรมขณะฟังและอ่าน ในขั้นนี้ผู้วิจัยเล่านิทานให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนอ่านเนื้อหาบทเรียนนิทานแต่ละหน้า ในระหว่างการเล่า ผู้วิจัยแสดงท่าทางประกอบ ตั้งคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทำให้นักเรียนเข้าใจและสนใจกับเรื่องที่เล่าอยู่เสมอ ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงท่าทางเพื่อบอกความเข้าใจในเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ยังใช้รูปภาพและบัตรคำประกอบเมื่อพูดคำศัพท์ที่ต้องการเน้นย้ำ และนักเรียนเลือกรูปภาพของตัวละครหรือเนื้อเรื่องในขณะที่ผู้สอนกำลังเล่าถึงตัวละครหรือเรื่องราวนั้น ๆ บางครั้งผู้วิจัยหยุดเล่าเรื่องแล้วให้นักเรียนเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการฟังและอ่าน ผู้วิจัยถามนักเรียนถึงเหตุการณ์ว่าเป็นไปตามที่ตัวเองคาดเดาหรือไม่ นอกจากนี้ในขั้นนี้เป็นการรวบรวมคำศัพท์ที่ถูกนำเสนอในเนื้อเรื่อง โดยผู้วิจัยสรุปคำศัพท์ที่เรียนไปในขั้นก่อนการฟังและยังพบในขั้นระหว่างฟัง โดยใช้บัตรคำและรูปภาพอีกครั้ง จากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมแบบฝึกหัดคำศัพท์ในบทเรียน นอกจากนี้แล้วนักเรียนวาดเนื้อเรื่องหรือสิ่งที่อาจเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่อง และแต่งตัวหรือทำหมวกตัวละครสวมและพูดประโยคที่ชอบที่สุดของตัวละครนั้น ๆ จากเนื้อหาในบทเรียนนิทานกับเพื่อน ๆ รอบชั้นเรียน นักเรียนสามารถเลือกประโยคที่ชอบที่สุดมากได้กว่าหนึ่งประโยค กิจกรรมในขั้นนี้ช่วยให้นักเรียนใช้คำศัพท์เรียนไป ในบริบทที่นักเรียนสนใจและมีความหมายต่อนักเรียน

8. หลังจากนักเรียนเรียนด้วยบทเรียนนิทานสองภาษาทั้ง 4 เรื่อง นักเรียนได้ทำแบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน

9. สรุปผลการวิจัย เรียบเรียง และนำเสนอผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความถูกต้อง ความเหมาะสม และประสิทธิภาพของบทเรียนนิทานสองภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน หลังจากนั้น นำหนังสือนิทานไปใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดเกณฑ์คุณภาพสื่อ E1/E2 ไว้ที่ 70/70

2. วิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนนิทานสองภาษาที่สร้างขึ้น โดยใช้การวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน พร้อมตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาบทเรียนนิทานสองภาษาโดยมีพื้นฐานจากวรรณกรรมท้องถิ่นของชุมชน

1. ผลการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและความเหมาะสมของบทเรียน: การพัฒนาบทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษา โดยมีพื้นฐานจากวรรณกรรมท้องถิ่นของชุมชนหนองแรดนั้น ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ 1) ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง 2) ด้านตัวอักษรและการใช้สี และ 3) ด้านรูปภาพประกอบ ของนิทานทั้ง 4 เรื่อง ผลพบว่าการตรวจสอบคุณภาพของสื่อมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไปในทุกด้าน

2. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษา โดยมีพื้นฐานจากวรรณกรรมท้องถิ่นของชุมชนหนองแรดตามเกณฑ์ 70/70: สำหรับการหาประสิทธิภาพของบทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษา แบ่งเป็น 2 ครั้ง คือ ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนของ 1) กลุ่มทดลอง พบว่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 83.44/75.83 และ 2) กลุ่มเป้าหมาย เท่ากับ 84.67/79.58 โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ของกลุ่มเป้าหมาย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของบทเรียนนิทานสองภาษาตามเกณฑ์ E1/E2 = 70/70

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ E1/E2
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E2	
156	132.08	84.67	20	15.92	79.58	84.67/79.58

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนซึ่งเป็นการประเมินต่อเนื่องในทุกบท หรือ E1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.67 และผลที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน E2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 สรุปได้ว่าบทเรียนนิทานสองภาษาที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนนิทานสองภาษา

จากการใช้บทเรียนนิทานสองภาษา นักเรียนมีคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จาก ตารางที่ 2 และ ตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนรายบุคคล

นักเรียนคนที่	คะแนนความรู้ด้าน คำศัพท์ ก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 20)	คะแนนความรู้ด้าน คำศัพท์ หลังเรียน (คะแนนเต็ม 20)	ความแตกต่าง
1	18	20	เพิ่มขึ้น
2	17	19	เพิ่มขึ้น
3	16	18	เพิ่มขึ้น
4	17	17	คงที่
5	15	17	เพิ่มขึ้น
6	11	15	เพิ่มขึ้น
7	13	17	เพิ่มขึ้น
8	11	16	เพิ่มขึ้น
9	9	15	เพิ่มขึ้น
10	8	14	เพิ่มขึ้น
11	8	12	เพิ่มขึ้น
12	7	11	เพิ่มขึ้น

ผลการวิจัยจากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้ง 12 คน มีผลคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้นหลังการใช้บทเรียนนิทานสองภาษา ยกเว้นนักเรียนคนที่ 4 ที่มีผลคะแนนคงที่ โดยนักเรียนที่มีคะแนนก่อนเรียนต่ำสุดอยู่ที่ 7 คะแนน และสูงสุดอยู่ที่ 18 คะแนน ส่วนหลังเรียนมีคะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 11 คะแนน และสูงสุดอยู่ที่ 20 คะแนน

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียน (จำนวน = 12)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 20)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig
ก่อนเรียน	12.50	4.01	6.46	2.34
หลังเรียน	15.92	2.68		

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนการใช้บทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษาของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 12 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.01 ส่วนคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนนิทานสองภาษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.68 แสดงให้เห็นว่า

ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ คะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ิทานไม่นับสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนน้อย

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อค้นพบที่นำมาอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. บทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษาที่มีพื้นฐานจากวรรณกรรมท้องถิ่นของชุมชนหนองแรมมีประสิทธิภาพ E1/E2 อยู่ที่ 84.67/79.58 สูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้

จุดเด่นของงานวิจัยนี้ คือการนำวรรณกรรมท้องถิ่นมาสร้างเป็นบทเรียนจากนิทาน จากการสอบถามนักเรียนพบว่าบางเรื่องนักเรียนเคยได้ยินมาก่อนแล้ว ทำให้บทเรียนมีความหมายและความสำคัญต่อนักเรียน อีกทั้งยังมีรูปภาพประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้แทรกไปในแบบฝึกหัดของทุกบทเรียน ทำให้นักเรียนได้เห็นที่เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น ๆ อันเป็นผลให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์รวมถึงทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชื่นจิตร ว่องวชิราพาณิชย์ และเฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ, 2556) ที่ได้ใช้รูปภาพประกอบการสอนภาษาอังกฤษ และพบว่าการใช้ภาพประกอบการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

ทั้งนี้ ในผลการวิจัยยังพบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษา E1 มีค่ามากกว่า E2 อาจเป็นเพราะหลังจากที่ใช้บทเรียนนิทานแต่ละบทแล้ว นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ทันที โดย (ศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ, 2554) ให้ความเห็นว่านักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ทันทีทำให้มีประสิทธิภาพสูงกว่าแบบทดสอบหลังเรียนที่ต้องเรียนให้จบแล้วจึงสามารถทำแบบทดสอบได้ และก่อให้เกิดการลืม จึงทำให้ประสิทธิภาพของบทเรียน E1 สูงกว่า E2

2. หลังการใช้บทเรียนนิทานสองภาษา ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยก่อนหน้าที่ใช้นิทานในการพัฒนาคำศัพท์ ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีผลคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์สูงขึ้น (Kalantari, F. & Hashemian, M., 2015) ; (Soleimani, H. & Akbari, M., 2013) ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนอาจเนื่องจาก มีการนำเสนอคำศัพท์เป็นรายคำแก่นักเรียนก่อนฟังการเล่านิทาน ในขณะที่เล่านิทาน ผู้วิจัยได้เน้นย้ำคำศัพท์ โดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกรูปภาพและบัตรคำประกอบเมื่อพูดถึงคำศัพท์นั้น ๆ ในนิทาน การทำเช่นนี้ นอกจากเป็นการเน้นย้ำคำศัพท์ ยังเป็นการช่วยดึงดูดความสนใจ การใช้เทคนิคที่แตกต่างกันในการเล่านิทานช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ (Isbell, R. et al., 2004) ให้ความเห็นว่าการเล่านิทานเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ช่วยดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนมีส่วน

ร่วมกับสิ่งที่สอนได้ง่ายขึ้น และในขั้นสุดท้าย กิจกรรมหลังการฟัง ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ที่นำเสนอในเรื่อง โดยใช้บัตรคำและรูปภาพอีกครั้ง นักเรียนได้แต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่เรียน แต่งตัวหรือสวมหมวกตัวละครที่สร้างขึ้นและพูดประโยคที่ชอบที่สุดของตัวละครนั้น ๆ กับเพื่อน ๆ รอบชั้นเรียน ซึ่งเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์และการออกเสียงด้วย อย่างไรก็ตามคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้นิทานไม่นับสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนน้อย

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการใช้นิทานท้องถิ่นสองภาษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพ E1/E2 อยู่ที่ 84.67/79.58 สูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ และหลังการใช้บทเรียนนิทานสองภาษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น สำหรับข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้วิจัยแนะนำว่าในการใช้บทเรียนนิทานท้องถิ่นสองภาษาที่มีพื้นฐานมาจากวรรณกรรมชุมชนหนองแรดเป็นสื่อในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น ครูผู้สอนควรเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม เช่น ตัวบทนิทาน รูปภาพ และบัตรคำ เป็นต้น ดังอธิบายไว้ในขั้นตอนการสอน ในส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป พบว่า 1) ในการทำวิจัยด้านนิทานเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ ควรมีการวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์หลังใช้บทเรียนนิทานสองภาษา และ 2) ควรมีการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ ของนักเรียน เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และไวยากรณ์ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ปีงบประมาณ 2563 และข้อมูลจากโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนานิทานสิ่งแวดล้อมของชุมชนหนองแรดเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา ฉัตรบุรณานันท์ และคณะ. (2556). การวิเคราะห์คำศัพท์ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอนปรับพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ชื่นจิตร ว่องวชิราพาณิขย์ และเฉลิมชัย วิโรจน์วรรณ. (2556). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาพประกอบการสอน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามบริหารธุรกิจนนทบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, 2 (1), 17-22.

- ดลวรรณ พวงวิภาต. (2554). ผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียนด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดารินทร์ อินทับทิม. (2564). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยนิทานพื้นบ้าน 2 ภาษาของกลุ่มครูผู้สอนสาระภาษาไทยและภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา กลุ่มเมืองพะเยา 1. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา, 9(1), 29-55.
- ปวีณา บุตรวงศ์. (2558). ผลการเรียนรู้และความคงทนการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธีลิ้นจี่ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด. วิทยาการวิจัยและวิทยาการปริญา, 13(2), 45-56.
- ผณินทรา อีรานนท์ และคณะ. (2564). โมเดลนิทานเพื่อสอนภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการการบริหารโครงการและการทำวิจัย: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต, 15(1), 138-150.
- พรพรรณทิ โชติพงศ์. (2552). การใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญญา คล้ายสิงโต และคณะ. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยผ่านนิทานของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ดเต็ญเม่น. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ, 24(2), 116-138.
- ศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ. (2554). การพัฒนานิทานมัลติมีเดียเพื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่มีการให้ความหมายของคำศัพท์ 3 รูปแบบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 10 มีนาคม 2563 จาก https://www.mdh.go.th/news_file/p75850761016.pdf
- สุธาสินี ทีฆะบุตร และ รินทร์ ชีพอรันย์. (2561). ผลการใช้กิจกรรมนิทานภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการพูดของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาครประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม. Veridian E-Journal, Silpakorn University, 11(2), 968-981.
- Gomez, M. B. (2010). How to use tales for the teaching of vocabulary and grammar in a primary education English class. RESLA, 23(2010), 31-52.

- Isbell, R. et al. (2004). The effects of storytelling and story reading on the oral language complexity and story comprehension of young children. *Early Childhood Education Journal*, 32(3), 157-163.
- Kalantari, F. & Hashemian, M. (2015). A story-telling approach to teaching English to young EFL Iranian learners. *Journal of English Language Teaching*, 9(1), 221-234.
- Soleimani, H. & Akbari, M. (2013). The effect of storytelling on children's learning English vocabulary: A case in Iran. *International Research Journal of Applied and Basic Sciences*, 4(11), 4005-4014.